



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

**VD18 15312348**

Consideratio IX. B. Virgo Dolorosa nunc nubilis ex singulari providentia Dei cum S. Josepho desponsatur. Emblema. Annulus in mensa, cui superiùs à manu immittitur gemma cum inscripto: Honori invicem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO IX.

B. Virgo Dolorosa nunc nubilus ex singulari providentia DEI cum S. Josepho desponsatur,



*Cum esset desponsata Mater ejus MARIA*  
Joseph. Matth. 1. 18.

I. **B**enedictus DEUS, qui disponit omnia suaviter in finem, cum olim in veteri Lege dilectæ suæ Synagogæ de Sponso digno providere veller, Moyfi Hebræorum Duci mandavit, quatenus duodecim virgas, seu scipiones à duodecim tribuum Principibus acciperet, easque in Sancto Sanctorum juxta Arcam Fœderis collocaret, cujus exinde sicca & arida virga altero post die inventa fuerit reviviscens, suosque progerminans fructus, illum à DEO præfatæ Synagogæ Sponsum

*Mater Dolorosa.*

K

sum

Num. 17. 8.

sum ac Pontificem designandum. Et ecce ingens Divinæ potentie prodigium: *Sequenti die regressus (Moyfes) invenit germinasse virgam Aaron in domo Levi, & turgentibus gemmis eruperant flores.*

Non absimili forte à Spiritu Sancto in dignissimum B. Virginis ac Matris DEI MARIÆ Sponsum electus est sanctus Josephus de regia Davidis stirpe oriundus, & nunc Israëliti regni Hæres proximus, pauper tamen conditione, quia faber lignarius, sed dives virtutibus, quia justus: Cùm enim Sacratissima Virgo MARIA hactenus in templo educata, nunc paulatim ad nubilem ætatem pervenisset, eique cum alijs virginibus in templo commorantibus, à Pontifice Hebræorum more indicaretur, ut ad proprias aedes reverterentur, atque ad nuptias pro more legis & patriæ ineundas sese pararent, sola hæc B. Virgo respondit, totam se DEO, ejusque obsequio esse mancipatam, eique perpetuam vovisse virginitatem, ac proinde tali se non posse parere mandato. Res nova & insolita hoc à Virgine responsum videbatur Pontifici, aliisque Sacerdotibus ad Festum Encœniorum convenientibus, unde statuerunt DEUM consulere, ut, quid consilij hac in re sit capiendum, divinitus dignaretur indicare, Et ecce cùm Pontifex ad consulendum DEUM

S. Hieron. in  
Hist. de ortu  
Mariae &  
alij.

pro more accessit: *Nec mora, ait S. Hieronymus, cunctis audientibus de oraculo, & de propitiatorij loco vox facta est, requirendum esse, cui Virgo illa commendari, & desponsari deberet, cunctosque de Domo David nuptui habiles, non conjugatos, virgas suas allaturos ad altare, & cujus virga floresceret, atque in ejus cacumine Spiritus Domini in specie columbæ consedisset, eum esse, cui Virgo commendari & desponsari deberet. Quod cùm in Josephum feliciter cecidisset, liquidò omnibus patuit, Virginem ei desponsandam fore, & sic Divina sorte, tanquam magis idoneus, justus Joseph fuit electus.*

Nos his castissimis Sponsis, ac novis Conjugibus pro corpore Emblematis annulum pronubum & aureum adumbrari curavimus, in qua Divina Manus, è nube protensa, pretiosam inserit gemmam cum hac gnoma super annulum suspensa:

### Honori invicem.

Ita est; sicut enim in annulo aurum exornat gemmam, & gemma vicissim aurum, ita hi Sacratissimi Sponsi sibi invicem erant honori, ambo enim erant Sanctissimi; ambo Virgines perpetuæ; ambo de regio Davidis stemmate editi; ambo moribus simillimi: & ambo

& ambo à Spiritu Sancto ad hoc opus grande electi, ut in genere redemptionis humanæ, Filio DEI fierent cooperatores, &c. O ingens utriusque dignitas! *Sicut decuit*, ait doctissimus Gerson, *ut tantâ MARIAM puritate niteret, quâ sub DEO major nequit intelligi, ita decuit, ut S. Joseph tantâ prærogativâ polleret, quæ similitudinem & convenientiam exprimeret talis Sponsi ad talem Sponsam.*

2. Quæres hîc pie Lector, quænam cæremoniæ in hoc felicissimo sponfalicio MARIAM inter & JOSEPHUM intercesserint? *Observa.* Postquam B. V. divinitus edocta fuit, ita esse voluntatem Divinam, nullumque in hoc sacro conjugio virginitatis violandæ periculum adfuturum, liberè in ejusmodi matrimonium consensit; in quem finem à S. Josepho, qui ejusmodi quoque tenendæ virginitatis propositum habebat, loco arrhæ sponsali annulo donata fuit, quæ prima quondam inter Hebræos, dum matrimonij vinculo jungebantur, erat cæremonia; hinc Judas Patriarcha Thamari pro arrhabone annulum dedisse legitur: *Ait Judas, quid vis pro arrhabone dari? Respondit, annulum tuum.* Cujus autem materiæ ille sancti Josephi annulus fuerit, distinctè cerni, & judicari non potest, qui ad hunc usque diem Perusiæ Italiæ urbe in templo S. Laurentij religiosè & magna cum devotione asservatur.

Secunda cæremonia extitit, quâ SS. Virgo à beato Josepho desponsata est, quòd idem Sponsus integerrimus pallium suum super castissimam Sponsam suam palam extenderit, eamque pro more Hebræorum & patriæ cooperuerit, hæc enim communissima tunc temporum intervallo non apud Judæos duntaxat, verum etiam apud Gentiles & Romanos vigeat consuetudo. Consule librum Genesios, ubi reperies, quòd Rebecca, puella formosissima nunc cum Isaac desponsanda pallio fuerit cooperta: *At illa tollens citò pallium operuit se.* Pari modo Ruth pauper illa Moabitis nunc cum divite Booz desponsanda ab illo petijt: *Expandè pallium tuum super famulam tuam, quia propinquus es;* per quam cæremoniam veteres insinuant, & fidelitatem ab uxore marito servandam, & à marito protectionem conjugii exhibendam; Lyranus addit: Sponsum solitum extremitatem pallij sui super Sponsam ponere, ut hoc gestu significaret, se eam in suam potestatem & tutelam accipere.

Tertia cæremonia, quæ in his sacris nuptijs observata fuit, erat, quòd S. Josephus castissimæ Sponsæ suæ, & hæc vicissim suo dilecto Sponso dexteram porrexerint & stipulata manu coram Sacerdote

dote & propinquis fidelitatem mutuam & conjugalem amorem promiserint: quod non obscure ex libro Tobiae licet colligere: Et apprehendens (Raguel) dexteram filiae suae, dextra Tobiae tradidit, dicens: Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob vobiscum sit, & ipse conjugat vos, impleatque benedictionem suam in vobis. Et accepta charta fecerunt conscriptionem conjugij, & post haec epulati sunt, benedicientes Deum, &c. Quis neget, omnia haec in desponsatione JOSEPHUM inter & MARIAM esse adimplera? Non erat quidem hic cernere magnum hominum comitarum praeter paucos amicos, qui his SS. Conjugibus ex animo applaudebant; verum innumeri advolabant Angeli, qui caelesti concentu & aggratulatione hos SS. Conjuges venerati sunt, per quorum matrimonium illud magnum ac plane immensum resarciretur damnum, quod primi conjuges orbi in Paradiso intulerunt: Et sicut Adam & Eva ad perditionem nostram, comedendo fructum prohibitum, conspirarunt, sic illi cooperante Spiritu Sancto, & illibata virginitate permanente, per benedictum vitae fructum, Christum JESUM omnia restaurarunt in integrum. O quantum igitur obligati sumus his sanctissimis Conjugibus?

3. In hoc Sacratissimo Conjugio adimpletum fuit illud sapientissimi Regis Solymaei vaticinium: *Mulierem fortem quis inveniet? procul & de ultimis finibus pretium ejus; confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit, reddet ei bonum, & non malum omnibus diebus vitae suae, &c.*

O sancte Joseph! tu eras ille vir tam felix, tamque fortunatus, qui hanc mulierem fortem invenisti: *Fortem*, quia fortissimum DEUM, *cujus fortitudo similis est Rhinocerotis*, ad se de caelo in terram, & usque in purissimum sinum ac uterum suum trahet: *Fortem*, quia, quem caeli & terra capere non poterant, suo gremio conferet: *Fortem*, quia Heroina omnium fortissima, Princeps ac Regina cunctorum SS. Martyrum erit, dum recedentibus omnibus notis & amicis ipsa sola sub cruce patientis Filij omni rupe Marpessae fortior, & constantior inter tot decumanos tribulationum & persecutionum fluctus stabit. O gratia super gratiam mulier sancta & purpurata! de qua inventa o S. Joseph, vir integerrime, tibi soli poteris ex merito gratulari; proinde recte cor tuum in illa sola post DEUM poterit confidere, non enim indigebit spolijs alienis, quae plena est gratia DEI, Sapientia & Spiritu, omni que virtutum & SS. me-

SS. meritis condecorata: *Et in plenitudine Sanctorum detentio mea; Eccl. 24. 26.*  
 sed reddet tibi bonum, & non malum, eò quòd virginitatis suæ  
 eris in conjugio custos, & testis in cœlo fidelis.

Et pergit sapiens: *Quæsit lanam & limum, & operata est  
 consilio manuum suarum.* Ex quibus cognosces prudens Lector,  
 quomodo B. Virgo, nunc Sponsa S. Josephi utramque & contem-  
 plativam & activam vitam exactissimè semper in vita sua conjun-  
 xerit, per lanam enim vita activa, & per limum subtile contem-  
 plativa repræsentatur; juvat hîc audire Epiphanium Sacerdotem *Epiph. in vi-  
 Constantinopolitanum: Et ipsa, inquit, B. Virgo docilis & amans*  
*ta Virg.*  
*doctrinam, & non solum in Sacris Litteris, sed etiam in lana & lino,*  
*serico & bysso laborabat. Erat præterea in sapientia & intelligentia su-*  
*per omnes illas seculi adolescentulas, cunctis admirationi, quæ & verè*  
*conficeret ea, quorum usus in templo erat Sacerdotibus, &c.* Vide  
 hîc, ac perpende, qualiter hæc SS. Virago & Martham, & Magda-  
 lenam pulcherrimè associaverit. O discant hîc mortales omnes, præ-  
 fertim animæ religiosæ, quomodo pro viribus hanc SS. Virginem  
 in utraque vita possint imitari.

4. Quæris hîc prudens Lector, qua ætate hi cœlestes Conju-  
 ges, MARIA & JOSEPHUS conjugium inierint? &c. commu-  
 nissima SS. Patrum sententia, Sacratissimam Deiparam quarto deci-  
 mo ætatis suæ anno jam expleto fuisse matrimonio traditam, S. Jo-  
 sephum verò non ætate jam grandævum ac senilem (ut quidam au-  
 tumant) sed juvenem fuisse, eumque trigessimum, aut ad plu-  
 rimum quadragesimum annum non excessisse, ut adimpleretur illud  
 Isaïæ Prophetæ: *habitabit enim juvenis cum Virgine, quem locum* *Isa. 62. 5.*  
 Viguerius, Lyranus, Cornelius & alij de S. JOSEPHO & MA- *Cornel. hîc.*  
 RIA explicant: *Habitabit, inquit Cornelius à Lapide, jucundissimè*  
*& sanctissimè juvenis Joseph cum conjuge sua Virgine MARIA Dei-*  
*para, &c.*

Cæterùm finitâ hac cœlesti desponsatione antiquissimorum ac *S. Chrysost.*  
 gravissimorum Patrum constans est assertio, beatissimam Virginem *hom. 4. in*  
 à sanctissimo Marito suo Nazarethum fuisse deductam, ibique in pro- *Matth.*  
 pria parentum domo Angelicam vitam duxisse, & in officijs Mar- *Evod. Ni-*  
 thæ occupatam, magno cordis solatio sacras manus in vilissimis & *ceph l. 2. c. 3.*  
 abjectissimis domûs ministerijs fatigasse, sanctum Josephum verò pro *Auctor im-*  
 more illius ævi adhuc per aliquot menses vel in domo separata, vel *perfecti ho. 1.*  
 cognatorum conductâ, usque ad tempus à Patre definitum habi- *in Matt. 6. 6.*  
 tasse.

tâsse. Et ecce, cum tertius jam mensis ageretur, ex quo hæc SS. Virgo S. Josepho desponsata fuerat (quæ desponsatio 22. Januarij facta est) *Missus est Angelus Gabriel à DEO in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis MARIA; & ingressus Angelus ad eam dixit: Ave, &c. Abrumpo filium.*

*Luc. 1. 26.*

*2. Reg. 6.  
1. Sam. 1. 19.*

Joseph advertit, Sacratissimam Conjugem suam esse prægnantem, & in varios animi motus rapitur rei insolitæ novitate attonitus. Credebat, & sciebat Virginem illam esse illibatam, ac sanctissimam, unde ergo (ita secum rationabatur) gravida facta est? De adulterio in ædibus parentum commisso suspicari non possum, & tamen prægnans est? An fortasse, dum cognatam suam Elisabetham visitavit, ab alio vim passa est? Neque hoc possum credere. Si autem hoc mysterium à DEO est, prout ambigere non possum, profectò indignus ego sum, ut cum ipsa cohabitarem, proinde illam relinquam, remque totam DEO committam, si David olim *timuit introducere arcam DEI in domum suam, & quomodo ingredietur ad me hæc arca DEI animata? Joseph autem vir ejus cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.* O piensissima Virgo! Nunquid vidisti, & considerasti SS. Sponsum tuum de rei novitate attonitum, perplexum, dubitantem & anxium, & quare, obsecro, illi hoc mysterium omnium maximum, ex quo orbis pendebat salus, non indicasti?

*1. Cor. 1. 4.*

*1. Cor. 10. 13.*

5. Perpende hîc, quæso, anima Christiana, mœrores & angustias SS. Cordis MARIAE, cum Sponsum suum dilectissimum cerneret sic torqueri, sic angi, neque ex singulari modestia & animi humilitate hoc secretum Divinæ Incarnationis ei pandere auderet; proinde rem totam DEO animitus resignavit, penitus in illo confidens, quòd innocentiam suam ac famam in tempore opportuno esset tutaturus. O gladii Simeonis! ô mucro crudelis! si jam feris SS. Cor Virginis, ubi necdum a Sancto illo Sene prædictus eras, quid ages imposterum? Et nunquid jam tunc piensissima Virgo cum Sponsa dicere poterat: *Nigra sum . . . quia decoloravit me sol meis inclusus visceribus?*

Sed *fidelis DEUS, qui non patitur nos tentare supra id, quod possumus, sed facit cum tentatione proventum, ut possimus sustinere;* hîc etiam oportunissimum remedium invenit; aderat enim, cum Joseph jam jam innocentissimam Sponsam suam cogitaret deserere, derepente

de

de caelo Angelus: *Joseph Fili David noli timere accipere Mariam Con-* Matth. 1. 20.  
*jugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est; pariet*  
*autem Filium, & vocabis nomen ejus JESUM, ipse enim salvum faciet*  
*populum suum à peccatis eorum.* O quàm stupenda, quàm ingens erat  
 hæc magni DEI pietas, qui per viscera misericordiæ suæ visitare nos  
 voluit ex alto! ò quanta hæc seges meditationum nobis esse potest!  
 discamus à SS. Deipara magnum in adversis habere animum, atque  
 in rebus etiam maximè arduis sperare in DEUM: *Quia nullus spera-* Eccli. 2. 11  
*vit in Domino, & confusus est.* Discamus & mansuetudinem ab ea,  
 ac summam animi humilitatem; siluit enim, neque excusationem  
 vel uno verbulo præterit, cum videret se de adulterio saltem ali-  
 quo modo suspectam; ita nimirum etiam de hominibus sanctissimis  
 subinde sinistram fert mundus sententiam; & si hoc tibi forrâsse im-  
 posterum contingeret, sile, & totum te DEO committe. Discamus  
 & patientiam, cum enim SS. Virgo suam innocentiam facîle purga-  
 re potuisset, noluit tamen secretum DEI, quod ipsi soli in cubili re-  
 velatum erat, revelare, & sic seipsam commendare, sed Divinæ vo-  
 luntati omnia etiam ad quamcunque sui confusionem commisit, &c.  
 Discamus & de S. Josepho singularem animi prudentiam, qui in hac  
 gravissima dubitatione nihil ex repentino animi motu egit, nihil sta-  
 tuit, nihil conclusit, neque Sponsam suam apud alios etiam fidissimos  
 amicos traduxit, sed absque assensu judicium suspendit, DEI ordina-  
 tioni omnia consignans; proinde meruit hanc ab Angelo consolatio-  
 nem: *Joseph Fili David noli timere, &c.* O verè fidelis servus & pru- S. Bernh. ho.  
 dens, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nu- 3. sup. mis-  
 tritium, solum in terris magni consilij coadjutorem fidelissimum! ve- sus est.  
 rè vir secundum Cor DEI, quem enim tot Reges & Prophetæ tot ar-  
 dentibus videre cupiebant votis, tu non vidisti tantum, sed etiam  
 quotidie audire, amplecti, manibus portare, pectori adstringere,  
 osculari, nutrire, custodire, ac gubernare potuisti: *Cui enim aliquan-* Hebr. 1. 5.  
*do Angelorum dixit DEUS: Pater meus es tu?*

6. Olim præcepit DEUS, ut super propitiatorium duo aurei  
 Cherubim constituerentur, quorum unus alterum respiceret: *Facies* Exod. 25. 17.  
*propitiatorium de auro mundissimo . . . Duos quoque Cherubim aureos . . .*  
*Respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium.* Per hoc propitia-  
 torium Christum JESUM subaudi, quia ipse est propitiatio pro pec- 1. Jo. 2. 2.  
 catis nostris; per duos verò Cherubinos aureos versis in propitiatorium  
 vultibus respicientes rectè B. Virgo MARIA & S. JOSEPHUS  
 adum-



30 Consideratio IX. de desponsatione B. Virginis cum S. Josepho.

adumbrati sunt, quos DEUS Pater peculiari modo selegit, ut dilectissimo Filio suo, quem posuit propitiationem, in terris assisterent, & Divinissimorum mysteriorum fierent participes, &c.

Gen. 48. 22. Jacob Patriarcha dilecto quondam filio Josepho specialem benedictionem & hæreditatem reliquit: *Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo.* Erat autem hæc pars ager quidam fertilissimus, quem Jacob prius in Sichem pecuniâ coëmerat, sed quia illum Amorrhæi post eladem Sichemensem occuparant, illum Jacob à possessione in gladio & arcu expulit, ac tandem Josepho filio in singularem paterni amoris thesseram donavit. O S. Josepho, Christi Pater nutritie! tibi longè meliorem partem ac fertiliorem agrum pro tua benedictione & hæreditate assignavit DEUS Pater, quem in fortitudine brachij sui de manu Amorrhæi, id est diaboli semper servavit immunem;

S. Bonav. in *ager ille B. Virgo MARIA, dilectissima tua Sponsa fuit: Ager*  
*sermone Vir-* *plenus, inquit S. Bonaventura, cui benedixit Dominus, in quo, & ex*  
*ginis.* *quo virgineo agro, Spiritu Sancto coöperante, natum est illud ele-*

S. Aug. Tr. *ctum frumenti granum, pro omnium salute in cruce & passione*  
21. in Joann. *mortificandum: Ipse Dominus, ait S. Augustinus, erat granum*  
*mortificandum & multiplicandum, &c. cui sit omnis*  
*honor & gloria, &c.*



CON-